

at tarvelige eller ukvalificerede Lærerkæfter vanskelig ville finde Ansættelse indenfor Folkeskolen.

Med Hensyn til Skolelokalernes Rengøring anser Mindretallet det for heldigst, at denne besørages af Kommunen, skønt det maa indrømmes, at det paa enkelte Steder kan have sin Vanskelighed at faa Arbejdet udført. Skal Rengøringen imidlertid paalægges Læreren, bør der ogsaa ydes en Betaling, saa at han kan holdes skadesløs, og Mindretallet har derfor foreslaaet den i Ændringsforslaget Nr. 26 anførte Betaling.

I Anledning af det af Flertallet stillede Forslag om et betydeligt forhøjet Tilskud til private Skoler („Friskoler“) paa Landet, maa Mindretallet udtale, at det principielt er Modstander heraf, idet man formener, at Opgaven bør være at udvikle Folkeskolen til en saadan Fuldkommenhed, at den private Skole bliver overflødig.

Da Flertallet imidlertid fastholder Kravet om det store Tilskud, maa vi fastholde, at dette kun kan ydes under Forudsætning af, at Skolen med Hensyn til Elevernes Forsømmelser, Indberetninger om Skolen og Undervisningens Ordning underkaster sig de for Folkeskolen gældende Regler. Det forekommer nemlig Mindretallet, at naar Friskolen, hvad Tilskud angaar, skal stilles lige med Folkeskolen, da bør den ogsaa være underkastet samme Tilsyn, som øves overfor Folkeskolen. Underændringsforslaget under Nr. 37 sigter hertil og vil ogsaa tjene til at sikre Friskolens Børn en Undervisning, der i det mindste staar paa Højde med Folkeskolens.

Fra Mindretallets Side blev der under Lovforslagets 1ste Behandling fremsat Ønske om at faa de kirkelige Forretninger udskilte fra Lærerembederne. For dog ikke at hindre de foreslaaede Lønforbedringer har Mindretallet undladt at stille direkte Forslag herom, men har indskrænket sig til ved Ændringsforslaget Nr. 41 at paalægge Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet at fremsætte Forslag

om en saadan Udskillelse. De til Lærerembederne knyttede kirkelige Forretninger virke ofte forstyrrende for Skolens Gerning, og da tilmed mange Lærere personlig ønske sig fritagne, maa det anses for at være i alle Parters Interesse, at en Udskillelse snarest foretages.

Mindretallet har næret visse Betæneligheder ved at slutte sig til Forslaget om Afskedigelse af Lærere og Lærerinder, navnlig fordi der ikke samtidig er foreslaaet Ændringer i de gældende Regler for Ansættelse af disse, hvorefter Befolkningen, gennem sine Repræsentanter, fik større Indflydelse herpaa, men har dog ikke stillet Forslag herom, da det maa anses for principielt urigtigt at drage Forhold ind under Lønningsloven, der ere denne ganske uredkommende.

Til Udvalget er indkommet Andragende om Forhøjelse af Pensioner til afgaaede Lærere, Lærerinder og Lærerenker. Det maa indrømmes, at Lærerstandens Pensioner gennemgaaende ere kummerlig smaa. Lærere, der ere afskedigede før Skoleloven af 1899, og særlig talrige Lærerenker leve i yderst trange Kaar, ja, ere ofte udsatte for ligefrem Nød. Mindretallet har derfor ment, at Lejligheden var inde til ogsaa at yde nogen Forbedring for Folkeskolens Veteraner, og har derfor ved Ændringsforslaget Nr. 42 stillet Forslag om et moderat Tillæg, saaledes at de mindste Pensioner procentvis faa den største Forhøjelse.

Et andet Mindretal (Martin Madsen Halsted) kan i det hele og store slutte sig til Flertallet, hvad dog ikke er ensbetydende med, at det paa alle Punkter er fornøjet med Forslaget eller de stillede Ændringer. Eksempelvis kan Mindretallet saaledes ikke se rettere, end at Staten kommer til at overtage en større Procentdel af den samlede Lønningsmasse for Landkommunerne end for Købstadkommunerne. Ligeledes havde Mindretallet stærkt ønsket Overlærernes Stilling omordnet saaledes, at Staten kom til at overtage en Kvotadel af deres Lønning, og at deres Tal i Forhold til Skoler og Børneantal derefter fastsloges.